

Wanneer je setter overlijdt of hebt moeten laten inslapen heeft dat altijd gevolgen op je eigen leven. Grote kans dat je je eerst heel verslagen en verdrietig voelt. Bal je vuisten maar, stampvoet desnoods, voel je machteloos en verdrietig. Huil je leeg, dat moet echt, want jouw mensenleven moet verder immers.

'k Heb daarom een tiental nieuwe gedichtjes geschreven. Pik er maar uit wat je aanspreekt, nou vooruit dan maar....het is vrij om te delen en te kopiëren zet mijn naam er dan maar bij.
(de gedichtjes rijmen niet om geen afbreuk te doen aan wat ik ermee wil zeggen, een abc'tje en het rainbow-bridge idee is niet mijn ding)

Joop Buiten
Ommen, mei 2017

Gedichttitel:

- Je laatste uur bij mij...
- Zonder afscheid verder...
- Hemel op aarde
- Grijs en wijs...
- Je hond begraven...
- Het verdrietigste moment
- Het grote gemis...
- Na je laatste uur...
- Veel te vroeg....
- Mijn Ierse setter
- Verrijking...
- Mijn schaduw
- Alleen jou wil ik...

Op de pagina's hieronder staan ze

Je laatste uur bij mij...

Dit laatste uur
is bijna niet te dragen
Laat ons maar even samen
ga allemaal maar weg

Want mijn hond en ik
moeten nog wat fluisteren
Samen op de vloer
zoals we zo vaak deden

Als mijn woordjes staken
door brokken in de keel
voel je vast mijn tranen
want alles is nu goed

Na ons beider diepe zucht
kun je nu vast slapen schat
gelukzalig in mijn armen
deze keer voorgoed.

Zonder afscheid verder...

In een oogwenk
rauw en onverwachts
weggerukt door iets
waar jij geen weet van had.

'k Had me een afscheid
zo anders voorgesteld
in mijn veil'ge armen
bij je laatste ademtocht...

Mijn grootste troost
is mijn herinnering
Aan 't mooiste leven
wat ik je geven kon.

Het is erg eenzaam nu
zo zonder jou
vind maar eeuwig rust
mijn grootste vriend.

Hemel op aarde

Vast neem ik me voor
niet meer zo te treuren
In tranen over je te spreken
'k heb immers meer gekregen
dan ik nu verlies.

Mijn netvlies is geëetst
in tinten van de herfst
jouw vlamvend rood gelijk
Waar ik ook maar kijk
zie 'k dierbaarheden.

Je donk're glitterogen
weerkaatsing van de zon
op deze wervelwind
en 'k halmen zie bewegen
alsof jij deez' bewoog.

Wat nu mijn ziel omklemt
als koude dauw
zal omslaan in herinneringen
Welke ik zal koest'ren...
en eens de glimlach brengt.

Wat... 'k ga vrolijk lachen
alsof je naast me zit
vind hierin nogmaals troost:
jouw hemel hier op aarde
was bij MIJ te zijn!

Grijs en wijs...

Al ben ik oud en stram
met een gezicht van poedersuiker
Nog steeds ben ik bij de pinken
maar reageren kan niet altijd meer

Stamp maar met je voet
of liever een aai, om mij te wekken
'k begrijp veel wat er speelt
als ik ga blaffen is er echt wat loos

Als 'k geen zin heb om te wand'len
laat me dan maar lekker maffen
In mijn geest ben ik nog jong
maar scherpe bochten lukt me niet

Als het tijd wordt om voorgoed te slapen
leg ik me daar bij neer
Ons leven samen dat had zin
zit daarna niet bij de pakken neer

Trouw zal ik je altijd volgen
tot de dood ons weldra scheidt
Ik dank je voor de fijne tijd
jij was immers alles wat ik had.

Je hond begraven...

Bezweet en vol verdriet
sta ik daar te graven
Mijn tranen op de bodem
zul je niet meer ruiken
je strijd is nu voorbij

Een dode hond is zwaar
in dragen en in delven
Het gat zo groot en diep
't ploffend zandgeluid
doet mij straks pijn

Zorgzaam vlij ik je
zodat je netjes ligt
Voor eeuwig
op ons fijne plekje
waar jij altijd zo genoot

De beste plek
met goede ondergrond
heb jij verdiend
Wat ik je gaf
kwam drievoud terug

Dit gapend gat
groter dan mijn hart
moet nu gedicht
Als slotakkoord
van je rijke levenslied

Morgen, ja al gauw
plant ik narcissen
op deze wereldplek
Zodat hier ieder voorjaar
mijn ogen stralen gaan!

Het verdrietigste moment

Het mocht niet meer zo zijn
er was zoveel te plannen
nog zoveel te doen
maar alles gaat voorbij

Dit verdrietigste moment
maakt jou tot herinnering
en toch... wordt bij dit afscheid
blijde dankbaarheid geboren.

Je onstuimigheid en hartelust
- ons rijke leven zoals toen -
in momenten van verdriet,
brengt ons troost en dank.

We zijn zoveel verschuldigd
aan alles wat je zomaar gaf
Zonder jou zou ons leven
nooit zo rijk geworden zijn!

Het grote gemis...

Nu je er niet meer bent
durf ik de straat niet op
Wat heb ik daar te zoeken
zo zonder hond!

Mijn schaduw weg
ons rijke leven armer
'k Kom er nu echt achter
dat ik je zo erg mis

Het is leeg in huis
zo onwerk'lijk stil
Geen blij gehijg, of
watersmakgeluiden

Nooit meer dat vragend
voetje op mijn arm
Je koude neus duwend
aan mijn blote knie

Mijn hele wezen lijdt
door jouw afwezigheid
Ontredderd, zonder doel
zo voelt het nu

Dank, mijn lieve vriend
voor alles wat je gaf
Zonder jou was mijn leven
nooit zo rijk geweest

De herinnering blijft
'k ga mijn best doen
weer te gaan Leven
...bijna als vanouds.

Na je laatste uur...

Met gebalde vuisten
diep in mijn zakken
Ontredderd en verweesd
lummel ik maar rond

Ons hele huis nog vol
met rode rollen haar
Jouw geur, je waterbak
ik ruim het nog niet op

Het dansend blijde hijgen
en kloppen van je staart
Mijn kleren vol zand en vegen
wat zal ik dat gaan missen

Je riem hangt er nog
telkens kijk ik weer
wanneer ik die passeer
hem wegdoen kan ik niet

Altijd heerlijk en zo goed
maar nu zo andersom
leren los te laten
dat gaat me lukken...ooit

'k Houd me angstvallig
aan herinneringen vast
Ik zal je voor altijd missen
rust zacht mijn lieve schat

Veel te vroeg...

Een mens overleeft gemakkelijk
wat hondenlevens
Je staat er niet bij stil
wat dit werk'lijk in kan houden
Je hond zien lijden
is het laatste wat je wil

Dansend en vol met pret
kwam je in ons leven
Met in 't verschiet
een gaaf en jofel setterleven
In vallen en weer opstaan
zijn we nu al groots geworden

Waarom treft ons nu dit lot
afscheid moeten nemen
van wat onlangs nog zo fijn begon
Dit te moeten dragen
is onmenselijk wreed
en bijna niet te harden

Mijn hart schreeuwt...
terwijl ik woordjes fluister
Mijn geest nog zo gebonden
loslaten is teveel gevraagd
maar 't moet nu toch beginnen
- 'k krijg daarmee m'n handen vrij -

Neem je daarom in mijn armen
mijn gezicht in jou begravend
stromen tranen op je kop en vacht
Zijn we vrienden voor het leven
tot zelfs nu in deze dood

Vaarwel mijn schat
Rust zacht

Mijn Ierse setter

Donkerrode dondersteen
met die smachtend
begrijpend bruine ogen
- wat speelt daarachter -
Hou van mij, roep ik,
dan komt de rest
vanzelf.

Ook zonder woorden
begrijpt hij mijn gemoed
en likt m'n wangen droog.
Wederzijdse zorg en liefde
als een zandkorrel begonnen
heeft een mooie parel
opgeleverd.

Wat er ook speelt
laat dat vooral een kind,
maar ook een Setter zijn.
En die rebelse sprongen
op ongelegen momenten
kan ik je vergeven
door onze hechte band
die emotie heet.

Donkerrode dondersteen
waar is je kastanjekleur
je ooit vlamme vacht
zo zwaaiend en zo zwierig.
Langs je nu grijzende toet
bezie je steeds waardiger
die wereld van ons,
samen.

Gelukkig overleeft een mens
vaak hondenlevens
Wij hebben onze uitjes,
vriendentroost en werk.
Maar mijn hond
die heeft alleen maar
mij!

In je laatste uur
zul je tranen voelen
op je kop en zachte oren
Zodat jij gelukzalig
in mijn armen
slapen mag
voorgoed

Verrijking..

Telkens beleef ik weer
als 'k mijn hond verlies
dat ze een stukje van
mijn hart meenemen.
Maar elke nieuwe hond
die in mijn leven komt
bouwt bij mij een stukje
van zijn hart weer terug.
Wanneer ik maar lang
genoeg blijf leven
zullen al die rijke stukjes
van mijn hart meer hond zijn.
Zal 'k ruimhartig en liefdevol
zijn als zij.

Anonymus / vrij vert. JB

Mijn schaduw...

Een goede hond gaat niet dood,
hij is er altijd,
hij loopt naast je
op knisperende herfstige dagen
of vorst heerst op de velden
en het winterlandschap is nabij,
zijn hoofd bij je hand
net zoals voorheen

Anonymus / een oude bekende (vert. JB)

Alleen jou wil ik...

Herinneringen zijn goud, zegt men
misschien is dat ook wel waar
Dat je nu herinnering gaat worden
ik wilde alleen maar jou

Miljoenen keren had ik je nodig
ontelbaar malen samen in verdriet
Als trouwe liefde 't kon voorkomen
zou je nooit zijn dood gegaan

Jouw leven was ons dierbaar
in deze dood heb ik je lief
In mijn hart hou jij een plekje
die niemand vullen kan

Als tranen trappen konden bouwen
en heimwee een allee
Zou 'k zo naar boven lopen
om je terug te vragen

Onze levensband is nu verbroken
en niets lijkt meer hetzelfde
Maar als God ons roept -stuk voor stuk-
zullen wij opnieuw verbonden zijn!

vrij vertaald naar Vicky Holder